

Hallur flytur til Herning

EG VIL HAVA TIL SONIN

Alex er 17 ár og hevur asperger syndrom. Hann er ógvuliga væl fyri og vit hava valt at fara til Danmarkar í eitt ár fyri at vita, hvørjar møguleikar eru fyri hann har, sigur Hallur Joensen. Countrykongurin er farin av landinum við familjuni í vónini um at finna tryggileika til sonin

BARBARA HOLM

Vit eru ikki rýmd av landinum. Vit hava bara valt at kanna, hvat Danmark hevur at bjóða soninum. Tað er tað fyrsta Hallur Joensen sigur, tá ið hann skal seta orð á orsökina til, at familjan er farin úr Føroyum.

17 ára gamli Alex er sonur Hallur og Anniku Joensen. Tey bæði hava tvey børn. Alex og Jessicu, sum er 19 ára gomul. Næsta ár fyllur Hallur Joensen 50 ár. Fyri hann er lívið fullkomið.

– Eg plagi at siga, at eg havi upplivað meira í mínum lívið, enn eg hevði droymt um. So alt sum kemur frá nú av er bara eyka, sigur Hallur Joensen.

Tað er tó eitt sum manglar. Eitt einstakt ting, sum Hallur og Annika nú eru farin at taka hond um. Tey vilja hava tryggileika til sonin Alex.

– Tann stóra yvirskriftin í tí heila er, at vit vilja vera vís í, at hann klárar seg og er tryggur, eisini tá ið vit ikki eru her longur, sigur Hallur Joensen.

Tí hevur familjan valt at skrykkja alt upp við rót og flyta til Danmarkar í leitanini eftir tí, sum skal tryggja Alex.

**Alex er
ein ótrúliga
intelligentur
og skilagóður
drongur.
Hann veit av,
at hann
hevur
asperger
og skemtar
ofta við tí**

Hallur Joensen

Nógvir møguleikar

17 ára gamli Alex hevur asperger syndrom. Í sær sjálvum sigur tann setningurin ikki so nógv. Tí veruleikin er, at tað eru nógvar ymiskar gradur av asperger syndrom. Summi eru sera illa fyri og fungera at kalla ikki í samfelagnum. Men onnur eru bara eitt lítið sindur øðrvísi. Soleiðis er Alex.

– Alex er ein ótrúliga intelligentur og skilagóður drongur. Hann veit av, at hann hevur asperger og skemtar ofta við tí, sigur Hallur Joensen.

Men at hava asperger merkir, at tað eru nøkur viðurskifti, sum eru heldur øðrvísi. Til dømis eru fólk við asperger ógvuliga bókstavig.

– Eitt dømi er, at tá eg ringdi heim einaferð og Alex tók telefonina. Eg spurdi eftir Anniku og Alex segði hon var inni á vesinum. Tá eg hevði tosað við hann, bað eg hann siga við Anniku, at hon skuldi ringja, tá hon var liðug undir brúsuni. »So kann hon ikki ringja, tí hon er ikki undir brúsuni«, svaraði Alex. Tað er uppá handan mátan tað fyrigongur. Ógvuliga bókstavigt, greiðir Hallur Joensen frá.

Men tað er sum so ikki nøkur forðing. Heima hjá Halli, Anniku og Alexi eru avleiðingarnar av sjúkuni bara ein partur av lívinum, sum tey so at siga ikki hugsa um. Tað er tó

eitt, sum hugsað verður um, spyrst tú Hall Joensen. Og tað er hvat hendir, tá ið Hallur og Annika ikki eru her longur.

– Um vit seta okkum við døgurðaborðið og Alex ikki dámar reyðkál. So er reyðkálið langtíðani tikið burtur, áðrenn hann setist við borðið. Hvør skal taka reyðkálið burtur, tá ið vit ikki eru her longur, spyr Hallur Joensen.

Tí hevur familjan tikið tað djørvu avgerð, at tey hava leigað sær húsini í Føroyum út í eitt ár og leigað sær eina íbúð í Herning. Har skulu tey trý búgva í vónini um, at eitt hvørt er, sum Alexi dámar.

Kann geva nóg til Føroyar

Hallur Joensen ger greitt, at hann ikki er illur ella firtin inná skipanina í Føroyum, tí veruleikin er, at tey als ikki hava verið í samband við almannaskipanina í Føroyum. Alex hevur gingið í serskúla í Klaksvík, men útyvir tað, so hevur lívið verið púra vanligt. Men nú er Alex liðugur í fólkaskúlanum og spurningurin um, hvat hann kann gera restina av lívinum verður settur.

– Í Føroyum hava vit sjálvandi færri møguleikar enn í Danmark, tí samfelagið er minni. Tað er einki galið við tí, staðfestir Hallur Joensen.